

Medialitet – hur man kontaktar Guds andevärld

Välkomna i Guds namn. Jag kommer med gudomliga välsignelser till er.

Mina kära vänner, förra gången talade jag med er om att gå in i den första porten som leder till fullkommandets väg. Jag tog upp problemet med att fatta beslutet och göra ett åtagande utan reservationer. Jag redogjorde för hur svårigheterna kan övervinnas. Sedan dess har jag observerat er, mina vänner, och jag kan säga att det är en stor glädje för Guds andar att bevittna när det första steget har tagits och beslutet har fattats. Idag skulle jag vilja säga några fler ord om vad som händer efter det.

Först vill jag dock tillägga att vi också ser när våra vänner som hör och läser dessa ord undviker beslutet och tror att det inte har något med dem att göra. De försöker inte ens göra ett åtagande. Den reaktionen gör sitt avtryck i själen och har därmed sina konsekvenser för individens öde. Sedan finns det också vissa vänner som tror att de redan har befunnit sig på denna väg under lång tid, bara för att de då och då uttalar en bön eller för att de tar smärtor för att bli anständiga människor. Detta var dock inte vad jag menade. Beslutet jag avsåg betyder mer. Jag säger därför specifikt till dessa vänner – inte bara de som är närvarande – beakta var du står. Överväg möjligheten att du kanske inte befinner dig på exakt den plats du önskar att du vore.

De som har fattat beslutet och lämnat sig själva i Guds händer, känner omedelbart vad som händer inombords. Den första reaktionen är en stor lättnad och en inre glädje som helt och hållet tar över ett tag. Den här underbara känslan stannar emellertid inte hos er för alltid. När ni hör detta, skulle ni lätt kunna dra slutsatsen, åtminstone i era känslor, att om tyngden och obehaget troligen kommer tillbaka, finns det ingen vits med att fatta beslutet i förstone. Men jag säger er att det inte är så. Efter att ha passerat den första tröskeln befinner man sig bara i början på vägen. Jag har tidigare sagt att det andliga arbetet börjar först efter den passagen och att vara på denna väg innebär att inte ge upp, utan att fortsätta att stadigt arbeta vidare. Detta måste vara priset.

Idag ska jag inte tala så mycket om vad man ska göra när man har påbörjat fullkommandets, lyckans och befrielsens väg, för det har jag gjort tidigare. Jag kommer snarare att tala om något som jag ännu inte har sagt så mycket om – de goda och vackra sakerna som man kan förvänta sig

på den här vägen. Ni känner redan till svårigheterna, detta att fatta besluten och hålla fast vid dem även om det ibland verkar svårt att göra det, att inte förlora sin beslutsamhet, utan upprätta både tid och viljekraft om och om igen. Om ni gör det, blir den vackra belöningen mer och mer påtaglig. Detta kommer att ske mycket långsamt, inte som en plötslig upplevelse.

När den andliga världen ser att en människa menar allvar med beslutet och inte enbart låter det vara en god intention, utan översätter det till handling, trots oundvikliga återfall och tillfälliga misslyckanden, kommer den att ge ett ökat andligt skydd. Även detta är en andlig lag. Den som går på denna svåra väg behöver en annan slags andlig hjälp än den som inte gör det. Personen på denna väg kommer antingen att få en ytterligare, högre och mäktigare andlig vägledare, eller så kommer beskyddare att bytas ut. Den tidigare anden som har uppfyllt sin förpliktelse genom att leda människan över tröskeln, är nu redo för en annan uppgift.

Ett sådant utbyte kan faktiskt ha ägt rum innan denna speciella port passerats. När ett ökat andligt skydd ges, kommer personen att vara helt säker på dess närvaro. Ett förstärkt skydd kan ges flera gånger under en livstid, när viktiga prövningar måste gås igenom eller när andliga val ska göras, antingen före eller efter att tröskeln har passerats. Det finns flera vägskäl i en persons liv. Om du har haft en tydlig sådan upplevelse av ett förstärkt andligt skydd ska detta dock inte tas som bevis på att du definitivt har passerat tröskeln som leder in på fullkommandets väg.

Ni måste förstå exakt vad den här vägen faktiskt är. Den är ett intensivt, kontinuerligt arbete på ens egen utveckling. Den är att lära känna jaget. Den är först och främst att acceptera sina ofullkomligheter. Sedan följer den inre integreringen av de andliga lagarna, vilket med tiden kommer att påverka och förändra de ofullkomliga känslomässiga strömmarna i själen. Den som inte arbetar på detta sätt varje dag, med yttre hjälp och råd utan vilka arbetet inte kan fortskrida i början, går inte på denna väg. Jag måste understryka detta om och om igen för vissa vänner.

Vidare kommer de människor som kan glädjas av det stärkta skyddet, när de strävar efter att upprätta kontakten med Guds andevärld – vilket när allt kommer omkring är vad allting handlar om – att ta emot meningsfull kunskap eller intuitiva insikter från det andliga riket. En sådan vägledning kommer inte längre att komma i osammanhängande glimtar som inträffar här och där längs vägen redan innan den här särskilda tröskeln har passerats, utan den kommer att bli en begriplig del av en större helhet allteftersom förståelsen växer för hur dess system och ordning hänger samman. Dessa människor kommer att få en ännu klarare förståelse för hur deras andliga väg bör fortskrida, hur de bör arbeta med sig själva, vad som först ska tas itu med. De kommer att uppfatta vad de verkliga alternativen är i sina liv. De kommer att börja se Guds vilja generellt, liksom meningen och syftet med prövningarna för dem personligen.

Denna upptäckt är mycket viktig eftersom den markerar en stor vändpunkt i människans liv. Före den vändpunkten var prövningarna, de små och stora missödena i livet, omöjliga att förstå och detta gjorde livet mycket svårt. Efter att ha passerat en vändpunkt, är det som om en slöja hade lyfts och personen kan lättare övervinna svårigheter. Individerna kommer dessutom att få hjälp med sina rent vardagliga problem och svårigheter – något som tidigare inte var möjligt. Jag kan säga er, mina kära vänner, att lyckan, glädjen, den inre befrielsen för varje seger som uppnås i den här kampen inte kan jämföras med något annat som människor någonsin kan uppleva.

Eftersom målet med min undervisning är att göra kontakten med Guds andevärld möjlig för varje enskild individ, kommer jag nu att bli mycket specifik kring hur man ska gå till väga för att upprätta den. Om ni verkligen fortsätter med det här arbetet, kommer resultatet att vara en kontakt på många olika sätt – en viss person kan se, en annan höra, en tredje kan känna och så vidare, i många olika former. Kontakten med Guds andevärld kan bli en verklighet på en mängd olika sätt.

Vissa människor får, som ni vet, den här speciella kraften innan man går in på denna väg. Detta är vad ni kallar medialitet. När en människa är välsignad med den förmågan – och jag tvekar att använda ordet välsignad – kan det vara en stor prövning. När den andliga kraften ges till en person som inte vet vad syftet är, kommer den gåvan att bli en börda och en prövning för den personen. Den andliga världen har för avsikt att denna andliga kraft ska vara en vägvisare, så att individen ska finna Guds verklighet och hans andevärld mycket lättare. Detta innebär förstås att finna fullkommandets väg. Beklagligtvis inses detta ofta inte. Ju mer dessa krafter verkar och manifesteras, desto mer olycklig kommer mediet att vara. Ju mer envis en sådan person insisterar på sitt gamla sätt att tänka, desto lägre kommer andarna att vara som använder sig av honom. Detta är givetvis en lagbunden konsekvens av mediets inställning.

Det är också möjligt att personen faktiskt känner till ”dessa saker” och odlar sin medialitet i vissa avseenden – jag bör säga enbart yttre aspekter – men går inte personligen på fullkommandets väg. Som i det första fallet utgör denna slags kontakt med andevärlden återigen en fara för mediet såväl som för de människor som omger honom eller henne.

När kraften emellertid manifesterar sig efter att personen har gått in på vägen för fullkomning, utveckling, självkänedom, självdisciplin och ödmjukhet, när han eller hon passerar den första tröskeln och använder kontakten endast för detta ändamål, i detta fall kommer medialiteten att utvecklas på ett mycket underbart sätt. Vissa av de mycket specifika, svåra prövningarna som kommer när ett medium tror att hon kan hjälpa andra utan att själv gå in på denna väg, vars detaljer jag inte kommer att beskriva nu, kommer då inte att finnas. Jag vill dock poängtera att den andliga kontakten bara får tjäna ett syfte: andlig utveckling. När den sanningen inses, kommer

hjälp att komma. Och först då kan mediet hjälpa andra och andra kan bli hjälpta av henne. Jag ska prata mer om detta senare.

När människor har utvecklats så långt att de får svar på sina frågor kring sin egen utveckling, kommer deras tilltro att bli oändligt förstärkt. Den tilltro som brukade vara skakig kommer nu att vara säker.

Om ni nu frågade mig ”Hur kan jag börja? Vad ska mitt nästa steg vara på den här vägen?” skulle jag svara att alla måste börja på olika sätt. Ett andligt problem som först behöver klaras ut kan annars hindra nästa sträcka på vägen. Det kanske kan vara en stel fördom som skulle göra det omöjligt att vara öppen för någon annans ord. Man måste identifiera problemet och be om att vara öppen kring det. Inget svar kommer dock att visa sig såvida du inte öppnar dig, så att du kan säga ”Jag är redo att acceptera svaret om det är Guds sanning, även när jag fram till nu trodde det motsatta”. Det måste alltid finnas ett öppet sinne på denna väg. Det krävs mycket arbete, tid och viljekraft för en person att nå detta sinnestillstånd. Om du inte har investerat allt detta, måste du fråga dig själv: ”Vilka är mina ofullkomligheter? Var är mina brister? Vad är min största brist, som kan utgöra det största hindret för min andliga uppstigning? Vilka är de brister som jag redan har erkänt, men vars konsekvenser och omfattning jag inte har klargjort för mig själv? Och vilka är bristerna som mina medmänniskor har konfronterat mig med?” Fundera över dem. Du kommer att märka att du säger: ”Detta är orättvist, det är inte sant att jag har dessa brister” – och du kanske även har rätt. Det måste dock finnas ett korn av sanning i sådana åsikter, som kanske skiljer sig från hur de uttrycktes för dig eller hur du förstod dem. Överväg dem med ärlighet och med en absolut god vilja att komma till sanningen. Ju större ditt motstånd är, desto mer sannolikt är det, mina kära vänner, att ni kan hitta kornet av sanning i det som du har blivit klandrad för och hittills inte erkänt.

Gör en lista över dessa brister så att du är medveten om dem och på så sätt hindrar dem från att försvinna igen. Detta kommer att hjälpa er väldigt mycket. Ta sedan listan till dina personliga andliga vänner – oavsett om de befinner sig i en kropp eller inte – och genom att öppna dig, kommer du att få ett svar, en djupare förståelse och kommer att förnimma samband. Den som är redo att höra även det som är obehagligt och säger ”Fader, ske din vilja, jag vill erhålla sanningen om mig själv och kommer inte att rygga tillbaka från den i feighet, fåfänga och överkänslighet”, kommer verkligen att ta emot sanningen.

Din lycka kommer att vara större när sanningen som kommer igenom är en sanning som du har gjort motstånd mot, eftersom det blir en större bekräftelse på upplevelsens verklighet än att höra ett svar som du i själva verket hade hoppats på. I det senare fallet skulle du kunna intala dig att svaret bara var ett önsketänkande. När något som man har gjort motstånd mot emellertid kommer

igenom, då mina kära vänner, kommer ni i själva verket att känna närvaron av era andevänner, och detta bekräftar närvaron av denna andra värld, som ni så ofta tvivlar på att den finns, världen som ni inte kan se och röra. Ett sådant svar kommer att stärka er svaga tilltro. Betrakta det som det första svaret från Gud, som endast ges när en människa är villig att ta det första steget, detta att övervinna sitt motstånd mot att förändras. Belöningen är stor, eftersom tryggheten som kommer från att få personliga svar och veta om andevärldens verklighet genom ens egen, direkta upplevelse, inte kan erhållas från ord, oavsett hur många, oavsett hörda eller lästa. Men de ”yttre” orden är också nödvändiga; de sporrar er att göra det som behöver göras.

Detta bör vara början på er väg. Efter det kommer ni att lägga märke till små saker varje dag och ni kan då be era andevänner ”Hjälp mig att förstå meningen med och syftet med denna särskilda upplevelse och se hur den kan främja min utveckling”. Återigen kommer ni att få svar. Jag vill dock varna er för att förberedelsen för, och att så småningom att höra något som är obekvämt, måste ske om och om igen, inte mekaniskt, utan med en förnyad villighet. Det räcker inte på långa vägar att bara göra det en gång. Om dörren är stängd, kan sanningen inte komma igenom och dörren är stängd när man inte är helt redo att acceptera det som är obekvämt och mindre smickrande men sant. Om du inser och följer detta, då kommer du om och om igen att få svar genom insikter eller en plötslig inre kunskap.

Ett svar kan komma till dig, kanske några dagar senare, genom ord från en medmänniska. Detta är ett av sätten som Guds värld hjälper er. Man måste därför hålla ögonen och öronen öppna för ett meddelande. Detta utgör ett prov, en möjlighet att lära sig ödmjukhet genom att vara öppen för sådan hjälp och genom att lyssna på en annan person som har något att säga dig. Detta är då det andra steget för dig att ta. När du klarar det provet, följer en ny, underbar upplevelse av en djup insikt som återigen bekräftar andevärldens verklighet. En sådan upplevelse är lika giltig som när svaret kommer direkt inifrån. Du kommer att känna ännu tydligare på vilket underbart organiserat sätt du vägleds på din väg.

Jag skulle vilja tillägga att den som fortsätter på denna väg och når en viss stadga i arbetet, kommer en dag att komma till en punkt där man känner behovet av att ge något tillbaka till Gud i tacksamhet. Det kan först tyckas som om du ombads att offra något – att offra tid, givetvis, men dessutom en förpliktelse som känns tung. Det känns som en uppoffring att släppa taget om något, att med stor möda övervinna något. I början ses detta bara som en svårighet. Du fokuserar på priset som måste betalas, på vad du behöver ge. Lyckan som kommer från en sådan seger över en själv tycks i början bara vara ett löfte vars innebörd inte förstås. Men den som är redo att börja betala priset kommer snart att inse att man får hundra gånger mer än man ger.

Jag vet att detta bara är ord för dem som inte har kommit dithän i sin utveckling. Kom dock ihåg mina ord, för ni kommer att se att de stämmer. Du kommer då att vara redo att erbjuda din tjänst för Guds stora plan, att bli hans medarbetare. Allt du behöver är en villighet; detta *hur* måste överlåtas till Gud. Du kommer att vägledas för att hitta bästa sättet du kan hjälpa till. Det kommer återigen att bli uppenbart för alla er som gör detta val att villigheten att hjälpa och tjäna inte är en uppoffring, utan det blir den största tänkbara glädjen.

I samband med detta kan jag se mycket bestämda uppgifter för två av mina vänner. Jag ser för dig, min vän [en man som har varit utredare för psykisk forskning, som samarbetar med vetenskapliga kretsar och har haft stor erfarenhet av medier], att du på denna väg kommer att få möjligheten att träna medier. Du kommer att lära dem att upprätta kontakt med Guds andevärld och undervisa om vilka förutsättningar, betingelser och lagar som reglerar en sådan kontakt. Fler och fler människor med mediala förmågor kommer att ledas till dig. Du kommer att kunna hjälpa många, att höja deras utövande till en högre nivå och på så sätt hjälpa till i frälsningsplanen. En underbar uppgift väntar dig, men innan den kan utföras behöver du uppfylla vissa andra förutsättningar.

Jag vill tillägga att det goda som redan har skapats av somliga medier vad gäller att övertyga vissa kretsar om andevärldens verklighet, inte på något sätt kommer att minskas av kontakten med Guds värld framför kontakten med andar som ännu inte är inordnade i frälsningsplanen. Just det slags bevis som skeptiska människor vill se kan också tillhandahållas av Guds värld, även om det är på ett annat sätt, under andra betingelser, även om den som efterfrågar det måste lära sig att han eller hon inte kan ange specifikt hur något ska bevisas. När en person emellertid är beredd att vänta tålmodigt – och man kan förklara detta för människorna som vill ha bevis – då är bevisen från Guds inordnade andar ojämförligt mer effektiva och varaktiga än de som tillhandahålls av de fortfarande blinda andarna, som kan åstadkomma starka tillfälliga intryck men vars inverkan snabbt försvinner. Människor tror i allmänhet att skeptiker inte kan övertygas såvida inte andarna i fråga är som människor och påverkar människor på deras sätt. Det behöver dock inte vara så. Vetenskapen skulle kunna erhålla mer kunskap av detta slag om observatörerna inte påtvingade sina egna villkor på andarna, utan skulle acceptera villkoren för kommunikationen som andevärlden ställer upp. Detta är inte alls så svårt. Allt som behövs är att upplysa människor om de olika betingelserna som krävs av de andliga lagarna.

Dessutom ser jag ännu en uppgift för dig, min vän. Du kommer långsamt att börja se människors aurer. I början kommer auran att visa sig då och då, först diffust och endast delvis. När du fortsätter att odla den här förnimmelseförmågan, kommer din talang att utvecklas ytterligare. Du kommer inte bara att se auras färger, utan du kommer att urskilja mönster. Den mänskliga auran uppvisar varierande mönster och vissa av dem kan människor uppfatta, till exempel sjukdomar,

själsliga inställningar och uttalade tankar. Allt detta måste naturligtvis läras och du kommer att få hjälp att utveckla denna förmåga.

Du kanske undrar vad syftet kan vara med en sådan talang. Kom ihåg att ingenting ges utan ett syfte. Någon gång senare i framtiden kommer du att ges läkande förmågor. När du uppfattar en persons aura, kommer du kanske att se ett sjukdomsmönster i auran och därmed veta vad sjukdomen är. Du kommer att få motsvarande förmåga att läka den. Denna underbart inspirerande uppgift väntar fortfarande på dig. Gud leder det på ett så underbart sätt att det kommer att bli den största glädjen för dig utan att störa dina vanliga plikter. Ha tillit och låt dig vägledas. Erbjud den i själva verket till Gud.

Jag ber er alla att inta samma inställning till alla aspekter av detta arbete. Ställ frågan: ”När ska jag låta mig vägledas? När måste jag själv agera?” Dessa frågor kan också ställas vad gäller er personliga kontakt med andevärlden.

Jag har tagit emot dessa två meddelanden att förmedla till er. Andra meddelanden kommer att följa, som kommer antingen via mig eller genom en personlig kontakt. De av er för vilka det inte var dags att få liknande meddelanden bör nu inte tänka ”Varför inte jag?”. Allting har sina goda skäl. Ha tillit – även om ni inte alltid kan förstå orsaken. Det är på detta sätt ni alla bör försöka skapa kontakt med andevärlden. Den är tillgänglig för varje enskild människa. Alla. Tror ni att Gud endast möjliggör kontakt för särskilda människor? Nej. Så är det inte.

Mänsklighetens alla medvetna och omedvetna strävanden syftar till att tränga igenom materiens tyngd. Vad är, när allt kommer omkring, meningen med era tekniska framsteg? Fundera på det. Är det inte att erövra materien? Alla tekniska bedrifter är ingenting annat än att övervinna materia som idag utgör ett hinder för er. Tekniken åstadkommer emellertid detta med yttre krafter, medan personen på fullkommandets väg utnyttjar inre krafter. Det är hela skillnaden. Den senare metoden är ojämförligt effektivare.

Och nu ska jag försöka svara på era frågor efter bästa förmåga.

FRÅGA: Jag skulle vilja veta varför det, i den tid vi lever i, är så svårt att upprätta en kontakt med andevärlden.

SVAR: Kontakten med andevärlden har generellt inte gjorts att vara svår. Det är människor som hindrar den genom sin övergripande inställning. De flesta tror inte på dessa saker och är inte öppna för dem. De mediala krafterna är vilande i många människor och i stället för att bli använda ligger de i träda.

Men vad du kanske egentligen menar är inte en allmän kontakt med världen bortom denna, utan särskilt med Guds andevärld. Denna slags kontakt har alltid varit svår att upprätta eftersom den uppenbarligen är den mest värdefulla gåvan som en människa någonsin kan få. Den kan inte överlämnas till människor enkelt och lätt, utan någon ansträngning från deras sida. Guds andevärld måste pröva ett medium om och om igen för att se huruvida han eller hon är värdig och kapabel. Mediet måste inte bara vara moraliskt invändningsfritt, utan hans eller hennes inställning måste vara den bästa som anstår en fri och obehindrad själ. Många goda människor uppfyller det första kravet och har önskan och viljan att hjälpa andra, även i den utsträckning att de påbörjar fullkommandets väg. Men många framhärdar inte på denna väg och blir fångade i en brist som de undgår att se och därmed misslyckas övervinna. Den stora frestelsen för ett medium efter att ha uppnått en viss nivå av framgång, är att ge efter för högmod i stället för att behärska det. Fullständig ödmjukhet är ett krav. Beakta hur svårt det måste vara för ett medium att inte identifiera sig med anden som manifesterar sig och därmed att inte höja sig över andra. Relativt många är framgångsrika upp till en viss punkt och sedan fastnar de.

Som jag redan har förklarat i det här föredraget kan ingen hjälpa andra om de inte mycket aktivt fullföljer fullkommandets väg och är fast förankrad i den. Ni bör därför pröva alla medier ur detta perspektiv. De flesta kommer att säga att de ber om och strävar efter att vara anständiga människor. De utvecklar dock inte sig själva stadigt i den bemärkelse som är nödvändig för att läka de sjuka själsströmmarna som mer eller mindre finns hos alla människor. Varje oidentifierad, omedveten känsla, varje oidentifierad ofullkomlighet som en person inte arbetar på, varje fördom, utgör nämligen ett ogenomträngligt hinder för Guds andar. Det är inte så att de är förbjudna att manifesteras sig för att mediet inte har förtjänat det. Det handlar om att de inte kan göra det. Det som människor inte ser i sig själva, det som avviker från de andliga lagarna, kan inte trängas igenom av våra andar. Varje rigid åsikt utgör en sådan blockering.

Vi kan inte föra fram sanningen när personen inte är öppen för möjligheten att sanningen kan vara precis motsatsen till vad han eller hon är fast övertygad om. Jag avser inte det grundläggande kravet att ett medium måste tillägna sin talang endast åt Guds vilja och inte hävda några personliga fördelar, varken materiella eller andliga. Även en person som uppfyller kraven så gott som möjligt, kan ändå avvika något från andliga lagar och uppvisar därför ett hinder för oss. Man hittar således knappt någonsin ett fullständigt och perfekt instrument. Det är svårt att få er att förstå detta eftersom andens värld, dess rörelser, känslor och tankar är som luft för er, men för oss utgör de fasta former, murar byggda av granit.

När ett medium emellertid uppfyller de flesta kraven, när han eller hon utvecklas stadigt och inte tror att målet är nått en gång för alla – för något sådant finns inte – så spelar de små hindren inte

någon roll. Då kan man gå runt dem, om jag får säga så. Ett hinder kan också tjäna som ett värdefullt prov som bara kommer att gynna personen, för varje prov är fördelaktigt när man framgångsrikt klarar det. Efter att ha nått en viss nivå, kommer små hinder att hindra varken mediet eller publiken från att nå sanningen, trots de ännu befintliga ofullkomligheterna hos mediet. Att hjälpa till att nå personlig fullkomning genom att övervinna hindren är, trots allt, det enda målet för Guds andevärld, den enda anledningen till kontakten.

FRÅGA: Olika religiösa filosofier skiljer starkt mellan dualism och monism. Är dualism en viss nivå som leder till monism och är monism den högre sanningen?

SVAR: Man kan se på dualismen som en nivå. Att förklara detta är ett oändligt svårt förehavande och det är svårt för människor att greppa det. Men den nuvarande svårigheten är att jag i detta avseende inte kan komma till uttryck genom mediet. Detta är ett exempel på medialitetens begränsningar. Hon är tillräckligt öppen så att jag kan få fram dessa ord genom henne. Jag skulle inte kunna säga detta genom många medier, men i hennes fall finns öppenheten där, åtminstone i den här utsträckningen. Hennes utveckling är dock inte tillräckligt fortskriden för att jag ska kunna överföra en fullständig förklaring. Kanske om några månader eller några år, kanske även om kortare tid än så, kommer det att vara möjligt. Jag vet inte nu. Jag kommer att svara på frågan när hennes utveckling har fortskridit tillräckligt för att avlägsna hindret.

FRÅGA: Betyder det att man är helt beroende av mediets tillstånd?

SVAR: Nej. När människor har nått det utvecklingsstadiet att en kontakt med Guds andevärld kan upprättas, kommer andevärlden att se till att de personer som använder denna kontakt alltid ges den föda som de behöver, trots deras ofullkomligheter. Kommunikationen kommer alltid att främja deras utveckling och föra dem närmare Gud och det lyckliga tillståndet. Det är, som jag redan har nämnt, möjligt för oss andar att kringgå blockeringarna som står i vägen. Alla kan därför ta emot vad de behöver för att uppnå den högsta nivå de är förmögna till. Detta är verkligen allt ni behöver, eftersom målet med kontakten inte kan vara något annat. Ni kan skilja mellan andarna som tillhör den gudomliga ordningen och som kan hjälpa och undervisa, och andra typer som inte kan det. Allting annat är endast detaljer och är oväsentligt.

En Guds ande kommer alltid att insistera på att varje person ska upprätta en självständig kontakt med Guds värld så snart en sådan kontakt blir möjlig. Anden kommer att hjälpa och ge vägledning. Precis i början av ett mediums arbete, när det fortfarande finns ett behov av prövningar, kommer givetvis vissa osanningar ibland att komma in på grund av de ännu befintliga blockeringarna. Men detta är inte viktigt, mina kära vänner. Alla som är helt fast beslutna att utvecklas kommer alltid att titta efter inombords och uppriktigt meditera över om ett personligt

meddelande är precis rätt eller inte och om han eller hon kan lära sig något av det. Den viktigaste faktorn är att vara fullt medveten om de grundläggande villkoren, inskrivna i alla religiösa filosofier: att följa Guds vilja, att rena sig själv genom att övervinna sina brister och att odla en självkänedom.

När det gäller de största existentiella frågorna om Skapelsen, kommer ni att ha den rätta inställningen om ni förstår att det inte är så viktigt att fullständigt veta svaren. Vänta i ödmjukhet tills kunskapen blir tillgänglig, tills du har utvecklats tillräckligt för att förtjäna den. Följ bara Bibeln: ”Pröva allt, behåll det goda.” Acceptera tyst det som tjänar Guds vilja. Acceptera budskapet med en ödmjuk och tålmodigt obunden inställning, utan att vilja veta allting på en gång.

Den rätta inställningen omfattar även att inte vara beroende av mediet och aldrig av andarna. När detta är fallet kan du inte skadas, även när ett medium fortfarande befinner sig ett tränings- och övergångsskede. Lägg inte alla ägg i en korg. Det viktiga är att tänka klart och vara ödmjuk. Är det trots allt inte en brist på ödmjukhet att anta att ni människor redan har förtjänat att få svaren på de största frågorna, att anta att ni kan ha en direkt kontakt med Guds värld utan att först ha bevisat er själva?

Det jag säger gäller inte bara för medier, utan för er alla. Min varning om att man inte bör acceptera mediets meddelanden utan att ifrågasätta dem, kan lätt missbrukas av dem som inte vill titta på ett känsligt område i sitt inre som är dolt från medvetandet. Att acceptera eller avvisa oroväckande ord kan också utgöra ett prov. När du inte kan hitta ett inre eko till ett meddelande som ger dig obehag, var mycket försiktig innan du avvisar det. Be Gud om och om igen om den inre sanningen. Du kan då inse att just de ord som du har försökt att avfärda, faktiskt är sanningen. En sådan insikt kommer att ge en stor inre glädje. Närhelst ni har en personlig fråga, behöver ni närma er den med den här inställningen. Vad gäller allmänna frågor är det emellertid klokt att inta en tålmodigt obunden och ödmjuk inställning, eftersom all kunskap på det området är en nådegåva som alla måste förtjäna. När mediet och deltagarna framgångsrikt klarar proven – och alla som är villiga kan det – då kommer så småningom mer och mer att ges. När det gäller de stora allmänna frågorna, är det fullständiga svaret ofta långt bortom den mänskliga förståelsens kapacitet. Ni har på det hela taget alltför många felaktiga åsikter – inte bara ni som är här, utan mänskligheten i allmänhet – även kring saker som ni enkelt kan utforska i er egen värld utan hjälp av en ande. Det handlar inte om huruvida ni vet mer eller mindre om de stora frågorna kring skapelsen, huruvida ni har fler eller färre felaktiga idéer, eftersom ni redan har så många missuppfattningar i rent jordiska frågor. Det handlar snarare om att utvecklas andligt och att acceptera andliga råd när ni utan tvivel vet att de är riktiga. Om ni är inställda på att göra detta,

kommer ni oundvikligen att få mer och mer bekräftelse på att ni är på rätt väg. Detta kommer att stärka er tillit till och kontakt med Guds värld, vare sig den är personlig eller genom ett medium.

Jag vill göra det helt klart för er att just denna kontakt är väl grundad, vilket framgår av det faktum att detta meddelande kommer igenom. Mediet är uppenbarligen tillräckligt öppet och fritt från fåfänga. När ni prövar fler medier – och de bör prövas i detta avseende – kommer ni att vara övertygade om att det är mycket sällan man stöter på ett medium som är fritt i en sådan grad. Just den utvärderingen bör fungera som ett bevis på tillförlitligheten för denna kontakt och på hennes goda framsteg i rätt riktning.

För att återgå till frågan om monism och dualism som vår vän har ställt, är detta det enda jag kan säga: det finns både monism och dualism. Gud är person och är också den Enda. Jag kan inte förmedla mer nu.

FRÅGA: Det som jag vill fråga är svårt och kanske dumt.

SVAR: Gör ett försök.

FRÅGA: Jag kämpar med det här problemet gång på gång. Om Gud har en frälsningsplan för oss, och om vi har fallit bort från Gud för att vi gick in på fel väg, inte den gudomliga, varför gjorde Gud sin frälsningsplan så komplicerad och så fruktansvärt svår för oss? Jag vet att det är nödvändigt för vår utveckling, men den verkar fortfarande vara för svår.

SVAR: Det verkar bara vara så för er. Svårigheterna som uppstår finns där för att de enskilda individerna inte skulle kunna ha åstadkommit det på annat sätt. Min kära vän, innan det jordiska planet skapades i sin nuvarande form, provades andra sätt, men de lyckades inte. Och därför skapade Gud de nuvarande betingelserna. Utvecklingen kan beklagligtvis bara ske genom lidandets väg. Beklagligtvis, verkligen. Det gjordes ett försök att ordna det annorlunda.

För dig personligen vill jag lägga till följande: Försök att tillämpa orden som jag gav i början av dagens föredrag. När du skapar en kontakt med Guds värld på det föreslagna sättet, kommer du att stärkas. Du kommer att förstå vad dessa ord innebär: tilltrons nåd. Den kan ges till dig när du uppfyller förutsättningarna. Studera orden och du kommer att få ett svar.

Vad som pågår hos dig är samma sak som pågår hos så många andra. Människor säger: "Gud måste visa mig sin rättvisa, då kommer jag vara redo att se honom." Mina kära vänner, en dag när ni har uppnått kunskapen, kommer ni att förstå hur oförståndig en sådan inställning är, hur felaktig den är i både tanke och känsla. Det är mycket bättre att börja med antagandet att

människor är ofullkomliga och inte Gud och hans skapelse. Ni tror annorlunda. Även om ni inte tänker igenom det klart, inrymmer era känslor den här inställningen. Jag klandrar er inte för det. Det är så många människor som helt enkelt tänker på det sättet. Samma ondska som ursprungligen ledde till fallet är fortfarande närvarande. Det är ett misstag i det friska, logiska tänkandet. Det är nödvändigt att tänka om. Titta på skapelsens manifestationer som ni kan se och till viss del även förstå. Lägg märke till hur fantastiskt allting är ordnat, varje minsta detalj som är synlig för er. Begrunda sedan hur du kräver att Gud ska visa dig sin största kärlek och rättvisa innan du kan låta honom komma in i ditt hjärta. Kan ni förstå detta?

FRÅGA: Ja, men det är ofta så svårt att se Guds vilja. Jag skulle verkligen vilja följa den, men jag vet inte vilken väg jag ska gå.

SVAR: Detta är ett exempel på vad du bör uppnå genom kontakten med andevärlden. Den som vill använda denna kontakt för att lära känna Guds vilja kommer utan tvivel att få ett svar. För den som knackar, kommer dörren att öppnas. Den som är fast besluten att göra Guds vilja, kommer att få svaret. Men ni håller alltid en liten bakdörr öppen som en flyktväg, en reservation; ni är redo men samtidigt är ni också oroliga för att Gud kan kräva något obehagligt från er. Detta är att bara gå halvvägs mot honom, precis vad jag talade om vid vår senaste session. Att gå hela vägen till honom betyder: "Låt din vilja ske, Gud, även om det är obehagligt för mig, även om jag ännu inte kan förstå det, för att du är Rättvisa och Kärlek. Detta är tydligt, detta är den enda marken jag kan stå på, min enda fasta punkt; jag känner inte till någon annan." Sådana tankar måste givetvis få näring så att de tränger in i känslorna. De måste formuleras om och om igen; tankeformer måste byggas och byggas åter igen. Med tiden kommer de att påverka känslorna. Den som har den här inställningen och ber om Guds vilja, utan reservationer och utan att hålla en bakdörr öppen, kommer att få svaret varje gång. Förstår du?

SVAR: Ja, jag förstår.

FRÅGA: Hur är det med kopplingen mellan det materiella och det andliga, Gud och Mammon? Hur kan de integreras på rätt sätt?

SVAR: Återigen är det med pengar som med alla andra saker. Principen är densamma. När pengar används som ett medel för ett mål och inte utgör ett mål i sig, då är integreringen riktig. När en person medvetet bestämmer sig för att inte vara bunden till materien av pengar, utan att använda dem som alla andra Guds gåvor, så som hälsa eller någon talang, i en anda av tacksamhet, att använda friheten från de bekymmer som pengar kan ge för att intensifiera sin andliga utveckling, då är integreringen helt riktig. Detta är mycket svårt för många människor. Det verkar lättare att ta vägen till Gud när de befinner sig i en kris, medan friheten från bekymmer skulle få dem att

avvika från den andliga vägen. Detta innebär dock inte att det är nödvändigt för den som har materiella tillgångar att ge bort dem för att inte bli belastad av ägodelar. Man kan glädjas av välståndet när man besestrar den frestelse som pengar, mer än någonting annat, för med sig. Det skulle vara fanatiskt att säga att en person måste ge bort allt och leva i fattigdom för att stiga i sin andlighet. En sådan uppgift kan ibland krävas av en person, men detta är ett undantag. Den personen kan till exempel vara skyldig att utgöra ett exempel för andra, för dem som säger att det inte är en stor prestation att utvecklas andligt om man inte har några materiella bekymmer och att bekymmer kring det dagliga brödet gör det omöjligt att ägna sig åt sådana frågor. Det händer också att en mycket utvecklad ande anförtros detta speciella uppdrag under sitt jordeliv. Om så är fallet, kommer han eller hon att ledas till det i sin meditation. Men det är mer vanligt att en person vars liv utmärks av en frånvaro av materiella bekymmer prövas för att bevisa att han eller hon kommer att följa Guds väg trots frestelsen, och inte fångas av den anda som styr den materiella världen.

Man kan inte upprätta en allmängiltig regel för att fastställa den rätta medelvägen; allting beror på karaktären. Om en person har en tendens att vara girig, måste den rätta integreringen fortskrida på ett annat sätt än hos en annan typ som spenderar vårdslöst. Alla måste finna sin egen medelväg och du kommer säkert finna din på denna väg.

FRÅGA: För dem som har en andlig strävan är fattigdom med andra ord inte ett nödvändigt villkor, även om detta antas i många filosofier.

SVAR: Det måste inte på något sätt vara det, även om det är möjligt i enskilda fall. När olika filosofier framhåller det som en allmän princip, gör de så för att det ständigt visar sig att människor misslyckas med att hantera pengar på rätt sätt och finner vägen lättare när de är fattiga. Vad som här utelämnas i beaktandet är att alla individer måste, i cykeln av deras inkarnationer, visa att de kan stå stadigt under alla omständigheter.

FRÅGA: Jag upplever en stor konflikt i vad Bibeln säger, vilket är att Gud skapade människan till sin egen avbild och gav henne också herravälde över jorden. Om jag har blivit given herravälde över jorden, måste jag också äga herravälde över mig själv, min hälsa, och allting. Jag kan följaktligen först börja med mig själv och sedan få herravälde över jorden. Eftersom jag är skapad till Guds avbild borde jag kunna skapa vadhelst jag vill ha. Men då är det inte längre Guds vilja!

SVAR: På denna väg kommer du att lära känna Guds vilja och du kommer att börja vilja samma sak.

FRÅGA: Genom försöket att upprätta kontakten med Gud?

SVAR: Ja, på fullkommandets väg måste du utveckla kontakten med Guds värld. Den kommer att bli alltmer stadig; dina insikter kommer stadigt att öka. Du kommer att lära känna Guds vilja inte bara genom vad en ande kan säga dig, utan också genom dina egna insikter, genom ditt eget växande. Din ande kommer att bli allt ljusare, starkare, mer medveten. Din andliga kärna utvecklas och bryter upp skalén, skorporna som omger din inre fullkomlighet och vet således vad Guds vilja är och vill ingenting annat.

FRÅGA: Men detta är en lång väg.

SVAR: Det är samma väg som jag talar om och som alla ni kan följa. Den betyder bara lycka, allt större lycka, en allt större frigörelse av alla band, vare sig de är jordiska, psykiska eller andliga.

Mina kära vänner, jag har gett er tillräckligt för idag. Tänk över vad jag har sagt. Fortsätt i frid på denna väg. Må Guds välsignelser strömma genom er, skina genom er och göra det möjligt för er att fortskrida längre och längre och uppnå mer och mer lycka och glädje. Välsignelsen når till alla mina vänner, nära och långt bort. Var med Gud.

Ursprungligen gett på tyska, översatt till engelska av Hedda Koehler och Judith och John Saly.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21